

avea destul bun simt pentru ca avand a alege intre d. D. Giani și d. Făssea, vor trimite în Senat pe d. Dm. Giani.

La 2 Ianuarie col. II de deputați din Iași va fi chemat să aleagă un deputat în locul d-lui Tăcu, numit membru la Casătie.

Mai mulți membri din partidul liberal-conservator din Iași, precum și junimisti au oferit acest loc d-lui Al. Lahovary, care dacă ar primi ar fi aproape sigur dă și ales, de oare ce asupra numelui său, ar intruni și voturile membrilor opoziției-unite și glasurile junimistilor. Până aici însă, d. Lahovary, n'a primit această candidatură.

Pe altă parte, d. G. Panu vrea să-știe pue candidatura sa la acest colegiu, deși nu are mai de loc sănse dă și ales. Nu numai că junimisti nu vor vota pentru d-ensul, dar încă il vor combate.

In fine, membrii partidului liberal-conservator din Iași ar dori să pue candidatura d-lui Holban în casul când d. Lahovary nu s-ar prezinta.

D. Holban ar avea sorți dă reuși, mai cu seamă daca junimisti având a alege între d-ensul și d. Panu, ar consuma să dea concursul lor candidaturei d-lui Holban.

Candidatul guvernului, este de oare dată d. Al. Xenopol.

NEGOCIERILE AUSTRO-ROMANE

Citim în *Neue freie Presse*:

Ministrul român d-nul Sturza, se află d-jă de mai multe zile în Viena, dar negocierile oficiale n'au început încă.

Timpul se petrecă încă în Intrevorburi pentru a se pune bazele conferințelor.

Abia acum, sforțările pentru a încheia o nouă convenție cu România, au intrat după cum se pare într'un studiu

mai serios, de când d-nul Sturza a cedat de la guvernul său, ca să i se trimită către-o persoane competente.

Aceste persoane au și sosit în Viena,

și sunt: d. G. Cantacuzino, directorul general al căilor ferate române; d.

Protopopescu, director general al tuturilor; d. Rădulescu, șeful administrației regiei tuturilor, și d. secretar Fundescu. În chemarea acestor persoane competente, trebuie să se văză proba, că în fine, vor începe conferințele asupra cestuiilor concrete. Adeverata situație a lucrărilor pare să fi urmată:

Austria trebuie să ne gata să acorde României importanța unei libere și a cestuiilor sub formă unui re

gim favorabil de frontieră, și tot de o

dată să acorde cea mai intinsă favori

zare în ceea ce privește importanța vite

lor. Austria ar trebui să se declare

gata, să se mulțumească cu o conve

nție pe patru ani; de aceia monarcia noastră ar trebui să ceară clausa

națională celei mai favorizate fără limită

pe care România a acordat-o Angliei în

în timpul din urmă. În ceea ce privește

pe România care a cerut libera im

portanță a vitelor, ea a trebuit să se

convingă de înainte, că această cerere,

sub o formă așa de ilimitată este cu

totul nerealisabilă. România pe cădă

va fi cu puțință va lăsa taxele de im

port ale tarifului său autonom, iar gu-

vernul austriac își va da osteneala, dă face să se primească într-o serie de publicațiuni românești în cartea verde, și care a fost propus de Austria pe timpul negocierilor din București.

Taxarea produselor industriale va forma, dă dată miezul negocierilor, într-o fază să schimbă situația, față de starea de lucruri când cu negocierile din București. Noi credem că în acest restimp cel din România au avut prijeu la cunoaște, tarele partid agrar de care se bucură Austria și căruia orice invocări privitoare la importul econo-

miei agrare îl cade ca un ghimp în ochi. Această imprejurare nu trebuie să o piază din vedere prințul Sturza daca într-o devrere dorește să ajungă la încheierea tratatului.

O direcție protecționistă a României în privința industrială aduce din nou, o nereușită a tratărilor. Într-o fază de spiritul cumpătării, căci chiar un tratat, ce nu corespunde unui ideal, e mai bun tot-dăună, de cănd un rezboiu vamal. Cu toate că, un asemenea rezboiu, vatămașă mai mult pe România de cănd d-nul Sturza, nu trebuie să ne consolăm cu aceasta. O mare ruine a vecinului nu poate fi un căstig pentru noi. Ar fi foarte trist, dacă reușita încheierei tratatului să arătă o conștiință de spiritul cumpătării, căci chiar un tratat, ce nu corespunde unui ideal, e mai bun tot-dăună, de cănd un rezboiu vamal. Cu toate că, un asemenea rezboiu, vatămașă mai mult pe România de cănd d-nul Sturza, nu trebuie să ne consolăm cu aceasta. O mare ruine a vecinului nu poate fi un căstig pentru noi. Ar fi foarte trist, dacă reușita încheierei tratatului să arătă o conștiință de spiritul cumpătării, căci chiar un tratat, ce nu corespunde unui ideal, e mai bun tot-dăună, de cănd un rezboiu vamal. Cu toate că, un asemenea rezboiu, vatămașă mai mult pe România de cănd d-nul Sturza, nu trebuie să ne consolăm cu aceasta. O mare ruine a vecinului nu poate fi un căstig pentru noi. Ar fi foarte trist, dacă reușita încheierei tratatului să arătă o conștiință de spiritul cumpătării, căci chiar un tratat, ce nu corespunde unui ideal, e mai bun tot-dăună, de cănd un rezboiu vamal. Cu toate că, un asemenea rezboiu, vatămașă mai mult pe România de cănd d-nul Sturza, nu trebuie să ne consolăm cu aceasta. O mare ruine a vecinului nu poate fi un căstig pentru noi. Ar fi foarte trist, dacă reușita încheierei tratatului să arătă o conștiință de spiritul cumpătării, căci chiar un tratat, ce nu corespunde unui ideal, e mai bun tot-dăună, de cănd un rezboiu vamal. Cu toate că, un asemenea rezboiu, vatămașă mai mult pe România de cănd d-nul Sturza, nu trebuie să ne consolăm cu aceasta. O mare ruine a vecinului nu poate fi un căstig pentru noi. Ar fi foarte trist, dacă reușita încheierei tratatului să arătă o conștiință de spiritul cumpătării, căci chiar un tratat, ce nu corespunde unui ideal, e mai bun tot-dăună, de cănd un rezboiu vamal. Cu toate că, un asemenea rezboiu, vatămașă mai mult pe România de cănd d-nul Sturza, nu trebuie să ne consolăm cu aceasta. O mare ruine a vecinului nu poate fi un căstig pentru noi. Ar fi foarte trist, dacă reușita încheierei tratatului să arătă o conștiință de spiritul cumpătării, căci chiar un tratat, ce nu corespunde unui ideal, e mai bun tot-dăună, de cănd un rezboiu vamal. Cu toate că, un asemenea rezboiu, vatămașă mai mult pe România de cănd d-nul Sturza, nu trebuie să ne consolăm cu aceasta. O mare ruine a vecinului nu poate fi un căstig pentru noi. Ar fi foarte trist, dacă reușita încheierei tratatului să arătă o conștiință de spiritul cumpătării, căci chiar un tratat, ce nu corespunde unui ideal, e mai bun tot-dăună, de cănd un rezboiu vamal. Cu toate că, un asemenea rezboiu, vatămașă mai mult pe România de cănd d-nul Sturza, nu trebuie să ne consolăm cu aceasta. O mare ruine a vecinului nu poate fi un căstig pentru noi. Ar fi foarte trist, dacă reușita încheierei tratatului să arătă o conștiință de spiritul cumpătării, căci chiar un tratat, ce nu corespunde unui ideal, e mai bun tot-dăună, de cănd un rezboiu vamal. Cu toate că, un asemenea rezboiu, vatămașă mai mult pe România de cănd d-nul Sturza, nu trebuie să ne consolăm cu aceasta. O mare ruine a vecinului nu poate fi un căstig pentru noi. Ar fi foarte trist, dacă reușita încheierei tratatului să arătă o conștiință de spiritul cumpătării, căci chiar un tratat, ce nu corespunde unui ideal, e mai bun tot-dăună, de cănd un rezboiu vamal. Cu toate că, un asemenea rezboiu, vatămașă mai mult pe România de cănd d-nul Sturza, nu trebuie să ne consolăm cu aceasta. O mare ruine a vecinului nu poate fi un căstig pentru noi. Ar fi foarte trist, dacă reușita încheierei tratatului să arătă o conștiință de spiritul cumpătării, căci chiar un tratat, ce nu corespunde unui ideal, e mai bun tot-dăună, de cănd un rezboiu vamal. Cu toate că, un asemenea rezboiu, vatămașă mai mult pe România de cănd d-nul Sturza, nu trebuie să ne consolăm cu aceasta. O mare ruine a vecinului nu poate fi un căstig pentru noi. Ar fi foarte trist, dacă reușita încheierei tratatului să arătă o conștiință de spiritul cumpătării, căci chiar un tratat, ce nu corespunde unui ideal, e mai bun tot-dăună, de cănd un rezboiu vamal. Cu toate că, un asemenea rezboiu, vatămașă mai mult pe România de cănd d-nul Sturza, nu trebuie să ne consolăm cu aceasta. O mare ruine a vecinului nu poate fi un căstig pentru noi. Ar fi foarte trist, dacă reușita încheierei tratatului să arătă o conștiință de spiritul cumpătării, căci chiar un tratat, ce nu corespunde unui ideal, e mai bun tot-dăună, de cănd un rezboiu vamal. Cu toate că, un asemenea rezboiu, vatămașă mai mult pe România de cănd d-nul Sturza, nu trebuie să ne consolăm cu aceasta. O mare ruine a vecinului nu poate fi un căstig pentru noi. Ar fi foarte trist, dacă reușita încheierei tratatului să arătă o conștiință de spiritul cumpătării, căci chiar un tratat, ce nu corespunde unui ideal, e mai bun tot-dăună, de cănd un rezboiu vamal. Cu toate că, un asemenea rezboiu, vatămașă mai mult pe România de cănd d-nul Sturza, nu trebuie să ne consolăm cu aceasta. O mare ruine a vecinului nu poate fi un căstig pentru noi. Ar fi foarte trist, dacă reușita încheierei tratatului să arătă o conștiință de spiritul cumpătării, căci chiar un tratat, ce nu corespunde unui ideal, e mai bun tot-dăună, de cănd un rezboiu vamal. Cu toate că, un asemenea rezboiu, vatămașă mai mult pe România de cănd d-nul Sturza, nu trebuie să ne consolăm cu aceasta. O mare ruine a vecinului nu poate fi un căstig pentru noi. Ar fi foarte trist, dacă reușita încheierei tratatului să arătă o conștiință de spiritul cumpătării, căci chiar un tratat, ce nu corespunde unui ideal, e mai bun tot-dăună, de cănd un rezboiu vamal. Cu toate că, un asemenea rezboiu, vatămașă mai mult pe România de cănd d-nul Sturza, nu trebuie să ne consolăm cu aceasta. O mare ruine a vecinului nu poate fi un căstig pentru noi. Ar fi foarte trist, dacă reușita încheierei tratatului să arătă o conștiință de spiritul cumpătării, căci chiar un tratat, ce nu corespunde unui ideal, e mai bun tot-dăună, de cănd un rezboiu vamal. Cu toate că, un asemenea rezboiu, vatămașă mai mult pe România de cănd d-nul Sturza, nu trebuie să ne consolăm cu aceasta. O mare ruine a vecinului nu poate fi un căstig pentru noi. Ar fi foarte trist, dacă reușita încheierei tratatului să arătă o conștiință de spiritul cumpătării, căci chiar un tratat, ce nu corespunde unui ideal, e mai bun tot-dăună, de cănd un rezboiu vamal. Cu toate că, un asemenea rezboiu, vatămașă mai mult pe România de cănd d-nul Sturza, nu trebuie să ne consolăm cu aceasta. O mare ruine a vecinului nu poate fi un căstig pentru noi. Ar fi foarte trist, dacă reușita încheierei tratatului să arătă o conștiință de spiritul cumpătării, căci chiar un tratat, ce nu corespunde unui ideal, e mai bun tot-dăună, de cănd un rezboiu vamal. Cu toate că, un asemenea rezboiu, vatămașă mai mult pe România de cănd d-nul Sturza, nu trebuie să ne consolăm cu aceasta. O mare ruine a vecinului nu poate fi un căstig pentru noi. Ar fi foarte trist, dacă reușita încheierei tratatului să arătă o conștiință de spiritul cumpătării, căci chiar un tratat, ce nu corespunde unui ideal, e mai bun tot-dăună, de cănd un rezboiu vamal. Cu toate că, un asemenea rezboiu, vatămașă mai mult pe România de cănd d-nul Sturza, nu trebuie să ne consolăm cu aceasta. O mare ruine a vecinului nu poate fi un căstig pentru noi. Ar fi foarte trist, dacă reușita încheierei tratatului să arătă o conștiință de spiritul cumpătării, căci chiar un tratat, ce nu corespunde unui ideal, e mai bun tot-dăună, de cănd un rezboiu vamal. Cu toate că, un asemenea rezboiu, vatămașă mai mult pe România de cănd d-nul Sturza, nu trebuie să ne consolăm cu aceasta. O mare ruine a vecinului nu poate fi un căstig pentru noi. Ar fi foarte trist, dacă reușita încheierei tratatului să arătă o conștiință de spiritul cumpătării, căci chiar un tratat, ce nu corespunde unui ideal, e mai bun tot-dăună, de cănd un rezboiu vamal. Cu toate că, un asemenea rezboiu, vatămașă mai mult pe România de cănd d-nul Sturza, nu trebuie să ne consolăm cu aceasta. O mare ruine a vecinului nu poate fi un căstig pentru noi. Ar fi foarte trist, dacă reușita încheierei tratatului să arătă o conștiință de spiritul cumpătării, căci chiar un tratat, ce nu corespunde unui ideal, e mai bun tot-dăună, de cănd un rezboiu vamal. Cu toate că, un asemenea rezboiu, vatămașă mai mult pe România de cănd d-nul Sturza, nu trebuie să ne consolăm cu aceasta. O mare ruine a vecinului nu poate fi un căstig pentru noi. Ar fi foarte trist, dacă reușita încheierei tratatului să arătă o conștiință de spiritul cumpătării, căci chiar un tratat, ce nu corespunde unui ideal, e mai bun tot-dăună, de cănd un rezboiu vamal. Cu toate că, un asemenea rezboiu, vatămașă mai mult pe România de cănd d-nul Sturza, nu trebuie să ne consolăm cu aceasta. O mare ruine a vecinului nu poate fi un căstig pentru noi. Ar fi foarte trist, dacă reușita încheierei tratatului să arătă o conștiință de spiritul cumpătării, căci chiar un tratat, ce nu corespunde unui ideal, e mai bun tot-dăună, de cănd un rezboiu vamal. Cu toate că, un asemenea rezboiu, vatămașă mai mult pe România de cănd d-nul Sturza, nu trebuie să ne consolăm cu aceasta. O mare ruine a vecinului nu poate fi un căstig pentru noi. Ar fi foarte trist, dacă reușita încheierei tratatului să arătă o conștiință de spiritul cumpătării, căci chiar un tratat, ce nu corespunde unui ideal, e mai bun tot-dăună, de cănd un rezboiu vamal. Cu toate că, un asemenea rezboiu, vatămașă mai mult pe România de cănd d-nul Sturza, nu trebuie să ne consolăm cu aceasta. O mare ruine a vecinului nu poate fi un căstig pentru noi. Ar fi foarte trist, dacă reușita încheierei tratatului să arătă o conștiință de spiritul cumpătării, căci chiar un tratat, ce nu corespunde unui ideal, e mai bun tot-dăună, de cănd un rezboiu vamal. Cu toate că, un asemenea rezboiu, vatămașă mai mult pe România de cănd d-nul Sturza, nu trebuie să ne consolăm cu aceasta. O mare ruine a vecinului nu poate fi un căstig pentru noi. Ar fi foarte trist, dacă reușita încheierei tratatului să arătă o conștiință de spiritul cumpătării, căci chiar un tratat, ce nu corespunde unui ideal, e mai bun tot-dăună, de cănd un rezboiu vamal. Cu toate că, un asemenea rezboiu, vatămașă mai mult pe România de cănd d-nul Sturza, nu trebuie să ne consolăm cu aceasta. O mare ruine a vecinului nu poate fi un căstig pentru noi. Ar fi foarte trist, dacă reușita încheierei tratatului să arătă o conștiință de spiritul cumpătării, căci chiar un tratat, ce nu corespunde unui ideal, e mai bun tot-dăună, de cănd un rezboiu vamal. Cu toate că, un asemenea rezboiu, vatămașă mai mult pe România de cănd d-nul Sturza, nu trebuie să ne consolăm cu aceasta. O mare ruine a vecinului nu poate fi un căstig pentru noi. Ar fi foarte trist, dacă reușita încheierei tratatului să arătă o conștiință de spiritul cumpătării, căci chiar un tratat, ce nu corespunde unui ideal, e mai bun tot-dăună, de cănd un rezboiu vamal. Cu toate că, un asemenea rezboiu, vatămașă mai mult pe România de cănd d-nul Sturza, nu trebuie să ne consolăm cu aceasta. O mare ruine a vecinului nu poate fi un căstig pentru noi. Ar fi foarte trist, dacă reușita încheierei tratatului să arătă o conștiință de spiritul cumpătării, căci chiar un tratat, ce nu corespunde unui ideal, e mai bun tot-dăună, de cănd un rezboiu vamal. Cu toate că, un asemenea rezboiu, vatămașă mai mult pe România de cănd d-nul Sturza, nu trebuie să ne consolăm cu aceasta. O mare ruine a vecinului nu poate fi un căstig pentru noi. Ar fi foarte trist, dacă reușita încheierei tratatului să arătă o conștiință de spiritul cumpătării, căci chiar un tratat, ce nu corespunde unui ideal, e mai bun tot-dăună, de cănd un rezboiu vamal. Cu toate că, un asemenea rezboiu, vatămașă mai mult pe România de cănd d-nul Sturza, nu trebuie să ne consolăm cu aceasta. O mare ruine a vecinului nu poate fi un căstig pentru noi. Ar fi foarte trist, dacă reușita încheierei tratatului să arătă o conștiință de spiritul cumpătării, căci chiar un tratat, ce nu corespunde unui ideal, e mai bun tot-dăună, de cănd un rezboiu vamal. Cu toate că, un asemenea rezboiu, vatămașă mai mult pe România de cănd d-nul Sturza, nu trebuie să ne consolăm cu aceasta. O mare ruine a vecinului nu poate fi un căstig pentru noi. Ar fi foarte trist, dacă reușita încheierei tratatului să arătă o conștiință de spiritul cumpătării, căci chiar un tratat, ce nu corespunde unui ideal, e mai bun tot-dăună, de cănd un rezboiu vamal. Cu toate că, un asemenea rezboiu, vatămașă mai mult pe România de cănd d-nul Sturza, nu trebuie să ne consolăm cu aceasta. O mare ruine a vecinului nu poate fi un căstig pentru noi. Ar fi foarte trist, dacă reușita încheierei tratatului să arătă o conștiință de spiritul cumpătării, căci chiar un tratat, ce nu corespunde unui ideal, e mai bun tot-dăună, de cănd un rezboiu vamal. Cu toate că, un asemenea rezboiu, vatămașă mai mult pe România de cănd d-nul Sturza, nu trebuie să ne consolăm cu aceasta. O mare ruine a vecinului nu poate fi un căstig pentru noi. Ar fi foarte trist, dacă reușita încheierei tratatului să arătă o conștiință de spiritul cumpătării, căci chiar un tratat, ce nu corespunde unui ideal, e mai bun tot-dăună, de cănd un rezboiu vamal. Cu toate că, un asemenea rezboiu, vatămașă mai mult pe România de cănd d-nul Sturza, nu trebuie să ne consolăm cu aceasta. O mare ruine a vecinului nu poate fi un căstig pentru noi. Ar fi foarte trist, dacă reușita încheierei tratatului să arătă o conștiință de spiritul cumpătării, căci chiar un tratat, ce nu corespunde unui ideal, e mai bun tot-dăună, de cănd un rezboiu vam

PUBLICITATEA
ZIARULUI „EPOCA”

Tirajul 6.000 de foi

ANUNCIURI SI RECLAME

Anunciuri pe pagina IV, linia 30 bani

Anunciuri și reclame pe pagina III linia 2 lei.

Seara a fost un banchet. Numerele toasturi au fos ridicate. La sfârșitul banchetului s'a trimes președintului juriului care a achitat pe Orovani o depeșe de felicitare.

Toată poliția era în picioare.

ATHENEUL ROMAN

Mâine Duminică la 8 1/2 seara, d. Dr. N. Garofldi va ține o conferință la Atheneu. Subiectul este: Omul și destinația lui.

CRONICA

PROCURORUL DULAP !

Numele Andronescu e foarte răspândit, atât de răspândit în căt am găsit în Călușa Bucureștilor vre o cinci zeci de Andronesti care însă pentru fericeirea lor și mai ales pentru fericeirea locuitorilor orașului nostru, nu sunt primii procurori.

Numele Andronescu e foarte răspândit, tot atât de răspândit ca numele Ionescu și aceasta ne face îndată să înțelegem pentru ce un Ionescu din Cameră, voind să sărbătorească și el o poreclă spre a se deosebi de cei lății Andronestii.

In copilaria sa, și vă rog să credeți că nu e mult de atunci, pentru că d-nu prim procuror Andronescu este și astăzi foarte copil de la gât în sus — In copilaria sa, d-nu Andronescu avea multă tragere de inimă pentru Giaser.

La această grădină de la gura Cisnăieului, unde se adunau mahalașe spre a face chief, se ducea viitorul membru al parchetului și sta ceasuri întregi cu ochii întâia la un dulap, — scrânciob, cum se zice în Moldova.

Fetele se urcau în această jucarie pentru oamenii mari, să așezău alături de băieți și apoi dulapul se învertea cinci sau zece minute pe când tânărul Andronescu cugeta și zicea :

„Dulapul e oglinda tău! Când ești sus, când ești jos! Aici ca și în viață, aici ceva de văzut când ești jos și celi lății sunt sus! când ești afară și celi lății sunt înăuntru!“

Apoi se întorcea acasă gânditor, aşteptând să crească mustațile ca se poate dovedi lumii, că dulapul dă multe de gol, și că dulapul te face să cunoști multe amănunte.

Venii opera Italiană, și d-nu Andronescu se bucură ca prim-procuror de favorarea unui bilet gratis și permanent la stalurile de rândurile întâi. Se juca Hernani și chiar la începutul operei, primul procuror zări pe scenă un dulap în care se ascunsese don Carlos spre a asculta toată conyorbirea dintre banditul și amanta lui.

Publicul asculta cu sfîntenie, nimeni nu se mișca, când de-o dată se auzi un glas în parter strigând: „Bravo don Carlos! Bravo procuror! Să ni se aducă o birje!“

Reprezentanța turburată un moment, urmă înăuntru de d-nu Andronescu, acel care rostise cuvintele de mai sus, părăsi sala și plecă la procurorul general acasă.

D-nu Populeanu era foarte ocupat cu cetirea unor acte de acusare făcute de d-sa de la 1873 înainte; de acea nici nu ridică capul când sosi primul procuror și l zise :

— Ai văzut drama care se joacă astăzi seară la operă.

— Ce dramă?

— Pe așa scrie Hernani. Pe căt am putut înțelege — pentru că actorii căntă pe italienescă — pe căt am putut înțelege, e o dramă judiciară. Am văzut un om care se ascunde într'un dulap și aude tot ce mărturisește un alt om. De sigur că e vorba de un procuror și un acuzat!

— El și ce vrei?

— Vreau să dovedesc adevărul în a-facerea atentatului de la 4 Septembrie.

Aida la Văcărești. Mă voi slui de a-celași mijloc.

Se duse la Văcărești, primul procu-

ror, se ascunse într-un dulap și toată lumea știe că nu dovedi nimic.

Toată lumea știe că cel zece avocați colectivisti care și pușeau gura la dispoziția cataramei d-lui C. F. Robescu, s'a retras îndată ce acest din urmă își retrase partea civilă.

Purtare d-lui Robescu e demnă de laudă căcă de sigur că d-sa, împins de un sentiment de rușine, n'a voit să a-rate publicului afacerea în toată goliunea ei!

Dar acum, d-nu Andronescu, e trist, e posac. A constatat că dulapul de la Giaser nu e tocmai oglinda vieții, și ca nu tot dă una poti vedea ce să petrecă afară, când ești înăuntru.

Procurorul Dulap a prins mai ales pică pe opera Hernani, unde a văzut faimosul dulap, care î-a tras un dulap!

Max.

PRESA ROMANA

ATENTATUL DE LA 4 SEPTEMBRIE

Reproducem aci diferitele apreciații ale ziarelor din capitală, relative la verdictul juraților în afacerea de la 4 Septembrie.

lata cum să exprimă România.

„I-a plăcut d-lui I. C. Brătianu să treacă drept victimă politică.

A avut desertație d. I. C. Brătianu să fie fănguit de toată lumea.

A mai avut dorul d. I. C. Brătianu să deschidă ușile temnițelor pentru acel ce i-a fac opozitie.

A voit cu orice preț, să prefacă într-un asasinat politic farsa polițienească din strada Vămel.

A înțuit să înceapă era osândelor.

Insa, a fost osândit el însuși!

Cum rămâne acum cu acuzațiunile aduse de către ziarele guvernamentale că opozitie este adeverată complice a atentatului?

Cum se justifică ororile săvârșite de cățenii indignați, la cari a făcut apel pașineau d-lui I. C. Brătianu?

Ce se face cu eșecul de zel ce a desfășurat vestiții procurorii Andronescu, Cojocari și Populeanu, cari au mers cu fantasmagoria acuzători-pantănușa infamie că opozitie este adevărată complice a atentatului?

Cum rămâne cu mărturii procurorii Nicolae Petrescu și Moru, cu depunerea proscenitului Toboș, singurul susținător devoțial ai regimului d-lui Ion Brătianu?

L'Indépendance roumaine:

Juriul zice: Nu! nu se găsesc asasini printre grupurile politice ale României.

Ei a zis: Nu! nu sunt partide în România care să fi adoptat trista maximă a asasinatului politic.

Ei a zis în fine: Nu! Opozitia nu e vinovată; ea e străină atentatului de la 4 Septembrie.

România:

Acum, ne întrebăm cu măhnire și cu desgust, — căci avem înaintea ochilor cele ce să-și petrecă cu acest proces de care parchetul tribunalului de Ilfov nu va avea nici odată dreptul să se măndrească,

cum rămâne cu cele spuse, incercate, făcute, jurate de d-ni procuror?

cum rămâne cu neauzitele cărări de lege pe care nici chiar un verdict afirmativ asupra tuturor punctelor nu ar fi putut întru nimic să le micșoreze?

cum rămâne cu nevinovății cari, sguind și până în fundul creerilor de patru luni de zile prin torturi, spaimă și asasinate morale, vor fi poate nenorociți printre întreaga viață?

România liberă:

Ceea ce e reu în această afacere este că parchetul nu a apărut numai ca reprezentant al legii, ci ca fiind întralat în curențul de idei al guvernamentelor.

De aceea verdictul juraților a fost aşteptat cu impacție și salutar cu entuziasm.

Lupta:

Nici o dată până astăzi, în țara noastră, jurații nu avușeau să judece un proces mai însemnat, în care opinia publică să li fiost mai interesată, și nici o dată până astăzi un verdict n'a fost primit cu mai mare entuziasm....

Ceasul dreptății a sunat pentru victime! Va suna credem în curând și pentru călăi.

Nățuna:

Acest proces a pus și mai bine în evidență neghiobia și gradul de înjosire la care au căzut căi-va magistrați.

Toată clădirea colectivității înăuntru din putregău, toată țesătura poliției ne fiind compusă de căd în infamii și calomni, totul să risipă capul bătrâne dinaintea justiției «poporului».

Verdictul juraților prin care nu se condamnă de căd pe Stoica Alexandrescu și pe singurul său complice, Muscalul, este o aspirație înăuntrătoare a călăritorilor.

La această căsătorie, se opune Andrei și fiind că cunoaște bine că de puțin valorează Fernand, se opune prieteniește și Denisa pe care acești din urmă a desonorat-o cu căi-va

vor să infundă în temnițe pe toți cățenii ororii care luptă să scape țara de urgă colectivistă.

Onoare dar justiției poporului!

Voința Națională ne știind ce se zice despre procesul Stoica Alexandrescu-Brătianu, să ocupă cu procesul acuzaților din Vâlcea, zicând că dacă acest proces nu era amănăt, acuzații erau să fie condamnați fără doar și poate.

Apoi consacrand căteva rânduri verdictului juraților în afacerea de la 4 Septembrie, organul oficios, cu aer plăut, să exprimă astfel:

Ori-care ar fi păreri individuale ale fiecărui asupra acestelui afaceri, nu ne rămâne tuturor de căd să ne închinăm înaintea verdictului juraților.

L'Etoile Roumaine:

Dar acest verdict nu va pune capăt discuțiunilor aprinse. Presa opoziției, care înainte și în timpul procesului, n'a știut să păstreze calmul, nu să se va fi de la exploata într-un scop politic. Violențele, pe care le-am cîștî în coloanele acestor zile, vor reîncepe fără îndoială cu multă forță și să se va încerca să se slujă de verdictul juriului ca de o armă de luptă. Prevedem aceasta, caci cunoaștem rea credința a adversarilor nostri!

Apoi gazeta Polonezului și-a exprimat să părăsească cu niște amenințări ridicolă la adresa opoziției.

„Din faptul că acuzații de eri au fost mai dibaci or mai norocoși, nu rezultă că imitatorii lor ar putea rămâne nepedeștiți...“

„Să nu vîte aceasta energumenă opoziției!“

CRONICA TEATRALĂ

DENISA

Să cam înrădăcină obiceiul printre criticii noștri, că de căte ori se joacă la teatru național o comedie sau o drăma tradusă, să zică: „Nu face pentru noi!“ Caracterele acestor nu se potrivesc cu ale noastre. Unde aș văzut în România un asemenea tip? Unde aș întâlni o ființă ca aceia ce ni se asează în lucrarea originală?

Această argumentare, într-o perioadă deosebită de sensibilitate, sentimenteri și apărări, se pare că este o asemenea podoabă nu e nici nis, nici vână.

Dar pentru această pălarie, d-na Notara merită nota rea!

Prinim de la gara Ianca următoarea telegramă:

Andrei Vioreanu, primarul comunei Ianca astăzi noapte pe când surprinse niște hoți, a fost lovit de un glonț de revolver. Hoții au dispărut.

U. Algiu, membru la tribunalul de Buzău, a fost transferat în același calitate la Galați.

Să zice că poliția organizează o manifestație în onoarea d-lui I. Brătianu, când el se va întoarce de la Florica.

Această manifestație ar avea de scop dă hotărî pe d. Brătianu să revie asupra demisiunii sale.

Prinim din Râmnicul-Sărat următoarea telegramă:

Frații Orovani, G. Protopopescu și Popilie Stănescu au fost primiți aci cu entuziasm. Orașul întreg era la gară; damele societății, cu buchetă și coroane au sărbătorit să intimpine pe concetănenii noștri.

Recunoașteți însă că subiectul e băgat în scene menite a mișca publicul și a pune la încercare chiar înimile cele mai împietrite.

Roulurile au fost bine distribuite, și toată interpretarea a fost foarte bună.

Găsesc înșă că d-na Ionașcu e prea resfătuată, prea nepotolită în rolurile sale. În Cucoana Chirita, ca și în media de Marți, o vez mereu neastăpărată, mereu în mișcare.

Ar trebui să se mai domoală.

Recomand d-nei Amelia Notara — care și-a înălțat bine rolul — să nu mai vîne în scenă cu pălarie claque, când are costumul de amazonă.

Claymoor îi va spune îndată că oase-menea podoabă nu e nici nis, nici vână.

Dar pentru această pălarie, d-na Notara merită nota rea!

D. R. R.

STIRI THEATRALE

Marți seara se va da la teatrul Național a treia reprezentare a piesei «Denisa».

Mâine seară va avea loc în Sala Bosel prima reprezentare a escenului tragedian Morisson se va da Hamlet.

Mâine seară, la Teatrul Național ca spectacol de sărbători, Fata Lăpușnică.

Peste vrăjitor 2 septembrie, traducerea dramei Patrie de Sardou se va juca în prima reprezentare la Teatrul Național.

După Patrie se va juca 4 Teatrul Național Medea, cu d-oară Vermont în rolul Medeei.

ULTIME INFORM

